

Anh hùng

Ở bệnh viện Stanford (Mỹ) có ca bệnh ngặt nghèo: một bé gái cần máu của em trai 5 tuổi của mình, vì cậu em trước đây đã được chữa khỏi, sau đó trong máu cậu bé sản sinh những kháng tố cần thiết.

Khi được báo cho biết chị Lisa của cậu cần máu, và phải là máu của cậu, cậu bé do dự một chút, rồi nói: “con đồng ý”. Lúc nằm trên giường để lấy máu, mặt cậu bé tái xanh; nhưng vẫn lộ rõ vẻ cương quyết như đang thực hiện một công việc vô cùng trọng đại. Một lúc sau cậu bé hỏi bác sĩ:

- Thưa bác sĩ! Lấy máu xong, con sẽ chết ngay hay chết từ từ?

Đến lúc này bác sĩ mới giật mình hiểu ra, cậu bé tưởng rằng truyền máu cho chị là mình sẽ chết; quyết định truyền máu, nghĩa là “cậu đồng ý chết để chị mình được sống”.

Chuyện trên gợi vài ý: - anh hùng là người hy sinh mình vì người khác – hy sinh mình vì người khác là thực thi bác ái Chúa dạy - ai cũng có thể anh hùng dù nhân thân thấp hèn, nghèo đói thậm chí trẻ nhỏ.

Thật vậy, có thể đánh giá chắc chắn người và việc nào là anh hùng, tầm thường hay hèn hạ nếu dựa vào thước đo hy sinh mình vì người khác (có hy sinh hoặc không, hoặc đã không có mà còn xâm hại người khác).

Bởi vì anh hùng là người hy sinh mình vì người khác; hy sinh mình vì người khác là thực thi bác ái Chúa dạy; thực thi bác ái được Chúa dùng để luận xét công tội mọi người vào cuộc chung thẩm (Mt 25,31).

- Về phương diện người anh hùng: ai cũng có khả năng anh hùng, (ai cũng có ơn gọi thực thi bác ái, nghĩa là cơ hội làm anh hùng được Chúa ban đều cho hết mọi người) dù ở hạng hay độ tuổi nào “Chúa công minh trong mọi đường lối” (Tv 144,17) không chỉ ở xử phạt.

- Về phương diện việc anh hùng: việc gì cũng có thể biến thành việc anh hùng nếu có tính bác ái, dù đó là việc nhỏ, âm thầm, đơn giản. Nữ thánh Tiến sĩ Têrêxa Hải Đòng Giêsu nói: “*Ordinarius in extraordinariis, extraordinarius in ordinariis*”. (thường trong những việc phi thường, phi thường trong những việc thường).

Thói đời vì ngưỡng cổ trông cao, nhú mày nhìn xa tìm anh hùng ở những nơi uy danh hiển lộ, ở những việc sấm động vang trời mà làm lẫn mãi; lại hay mất bình tĩnh trước cơn quạt trống phách, tin tức ầm ì... kỳ thực, anh hùng là thực thi bác ái, mà bác ái là đạo, đã là đạo thì “không sáng ở nơi rục rờ, không mờ ở chốn tối tăm cũng không luôn cả tiếng động” (Lão tử).

NK